

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA (EU) 2019/1995

z dne 21. novembra 2019

o spremembi Direktive 2006/112/ES glede določb v zvezi s prodajo blaga na daljavo in nekaterimi domačimi dobavami blaga

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 2006/112/ES ⁽³⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2017/2455 ⁽⁴⁾, določa, da se, kadar davčni zavezanec z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogoča prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v pošiljkah z realno vrednostjo največ 150 EUR ali omogoča dobavo blaga v Skupnosti s strani davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Skupnosti, šteje, da je davčni zavezanec, ki omogoča dobavo, to blago prejel in dobavil sam. Ker navedena direktiva eno dobavo razdeli na dve dobavi, je treba določiti, kateri od teh dobav je treba pripisati odpošiljanje ali prevoz blaga, da se pravilno določi njun kraj dobave. Obenem je treba tudi zagotoviti, da obdavčljivi dogodek obeh dobav nastane istočasno.
- (2) Ker lahko davčni zavezanec, ki z uporabo elektronskega vmesnika omogoča dobavo blaga osebi, ki ni davčni zavezanec v Skupnosti, v skladu z obstoječimi pravili odbije davek na dodano vrednost (DDV), plačan dobaviteljem, ki nimajo sedeža v Skupnosti, obstaja tveganje, da slednji davčnim organom ne bodo plačali DDV. Da bi se izognili temu tveganju, bi morala biti dobava dobavitelja, ki prodaja blago z uporabo elektronskega vmesnika, oproščena plačila DDV, medtem ko bi navedeni dobavitelj moral imeti pravico do odbitka vstopnega DDV, ki ga je plačal za nakup ali uvoz dobavljenega blaga. Zato bi moral biti dobavitelj vedno registriran v državi članici, v kateri je pridobil navedeno blago ali v katero je to blago uvozil.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 14. novembra 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje z dne 15. maja 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (UL L 348, 29.12.2017, str. 7).

- (3) Poleg tega bi lahko imeli dobavitelji, ki nimajo sedeža v Skupnosti in uporabljajo elektronski vmesnik za prodajo blaga, zaloge v več državah članicah in bi lahko poleg prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti dobavljali blago iz te zaloge tudi strankam v isti državi članici. Trenutno takšne dobave niso zajete v posebni ureditvi za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem v Skupnosti, vendar ne v državi članici potrošnje. Da bi se zmanjšalo upravno breme, bi bilo treba tudi tistim davčnim zavezancem, ki omogočajo dobavo blaga osebam, ki niso davčni zavezanci v Skupnosti, z uporabo elektronskega vmesnika in za katere se šteje, da so sami prejeli in dobavili blago, dovoliti uporabo te posebne ureditve za prijavo in plačilo DDV za te domače dobave.
- (4) Za zagotovitev doslednosti pri plačilu DDV in uvozne dajatve na uvoz blaga bi bilo treba časovno obdobje za plačilo uvoznega DDV carinskim organom, kadar se uporabljajo posebne ureditve za prijavo in plačilo uvoznega DDV, uskladiti z obdobjem, ki je v zvezi s carinskimi dajatvami določeno v členu 111 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾.
- (5) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽⁸⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (6) Direktivo 2006/112/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2006/112/ES se spremeni:

- (1) v oddelku 2 poglavja 1 naslova V se doda naslednji člen:

„Člen 36b

Kadar se šteje, da je davčni zavezanec prejel in dobavil blago v skladu s členom 14a, se odpošiljanje ali prevoz blaga pripiše dobavi, ki jo opravi ta davčni zavezanec.“;

- (2) člen 66a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 66a

Z odstopanjem od členov 63, 64 in 65 obdavčljivi dogodek in obveznost plačila DDV v zvezi z dobavo blaga, ki jo opravi davčni zavezanec, za katerega se šteje, da je prejel in dobavil blago v skladu s členom 14a, in v zvezi z dobavo blaga navedenemu davčnemu zavezancu nastaneta ob sprejetju plačila.“

- (3) vstavi se naslednji člen:

„Člen 136a

Kadar se šteje, da je davčni zavezanec prejel in dobavil blago v skladu s členom 14a(2), države članice davčnemu zavezancu oprostitjo plačilo davka za dobavo navedenega blaga.“;

- (4) v členu 169 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) transakcij, oproščenih v skladu s členi 136a, 138, 142 ali 144, členi 146 do 149, členi 151, 152, 153 ali 156, členom 157(1)(b), členi 158 do 161 in členom 164;“;

⁽⁹⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

⁽⁸⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

- (5) v členu 204(1) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Vendar države članice ne smejo uporabiti možnosti iz drugega pododstavka za davčne zavezance v smislu točke (1) člena 358a, ki so izbrali posebno ureditev za storitve, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti.“;

- (6) v členu 272(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) davčne zavezance, ki ne opravljajo nobene od transakcij iz členov 20, 21, 22, 33, 36, 136a, 138 in 141;“;

- (7) naslov poglavja 6 naslova XII se nadomesti z naslednjim:

„Posebne ureditve za davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ali prodajajo blago na daljavo ali opravljajo nekatere domače dobave blaga“;

- (8) naslov oddelka 3 poglavja 6 naslova XII se nadomesti z naslednjim:

„Posebna ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, za dobavo blaga v državi članici prek elektronskih vmesnikov, ki omogočajo dobavo, in za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki imajo sedež v Skupnosti, vendar ne v državi članici potrošnje“;

- (9) člen 369a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 369a

Za namene tega oddelka in brez poseganja v druge določbe Skupnosti se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) ‚davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje‘ pomeni davčnega zavezanca, ki ima sedež svoje dejavnosti v Skupnosti ali stalno poslovno enoto, vendar na ozemlju države članice potrošnje nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote;
- (2) ‚država članica identifikacije‘ pomeni državo članico, v kateri ima davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti ali, če nima sedeža dejavnosti v Skupnosti, v kateri ima stalno poslovno enoto.

Če davčni zavezanec nima sedeža poslovanja v Skupnosti, ima pa več kot eno stalno poslovno enoto v Skupnosti, je država identifikacije država s stalno poslovno enoto, v kateri davčni zavezanec prijavi uporabo te posebne ureditve. Davčni zavezanec je vezan na to odločitev v tekočem koledarskem letu in dveh naslednjih koledarskih letih.

Kadar davčni zavezanec nima sedeža svoje dejavnosti v Skupnosti in v njej nima stalne poslovne enote, je država članica identifikacije tista država članica, v kateri se začne odpošiljanje ali prevoz blaga. Kadar obstaja več kot ena država članica, v kateri se začne odpošiljanje ali prevoz blaga, davčni zavezanec navede, katera od teh držav članic je država članica identifikacije. Davčni zavezanec je vezan na to odločitev v tekočem koledarskem letu in dveh naslednjih koledarskih letih;

- (3) ‚država članica potrošnje‘ pomeni nekaj od naslednjega:

- (a) v primeru dobave storitev, državo članico, za katero se šteje, da je bila v njej opravljena dobava v skladu s poglavjem 3 naslova V;
- (b) v primeru prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti, državo članico, v kateri se konča odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku;
- (c) v primeru dobave blaga, ki jo opravi davčni zavezanec, ki omogoča takšno dobavo v skladu s členom 14a(2), če se odpošiljanje ali prevoz dobavljenega blaga začne in konča v isti državi članici, navedeno državo članico.“;

- (10) člen 369b se nadomesti z naslednjim:

„Člen 369b

Države članice dovolijo uporabo te posebne ureditve naslednjim davčnim zavezancem:

- (a) davčnemu zavezancu, ki prodaja blago na daljavo znotraj Skupnosti;

- (b) davčnemu zavezancu, ki opravlja dobavo blaga v skladu s členom 14a(2), če se odpošiljanje ali prevoz dobavljenega blaga začne in konča v isti državi članici;
- (c) davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici potrošnje in opravlja storitve za osebo, ki ni davčni zavezanec.

Ta posebna ureditev se uporablja za vse blago ali storitve, ki jih v Skupnosti dobavi zadevni davčni zavezanec.“;

(11) v členu 369e se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) če sporoči, da ne opravlja več dobave blaga in storitev, zajetih v tej posebni ureditvi;“;

(12) člen 369f se nadomesti z naslednjim:

„Člen 369f

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, državi članici identifikacije z elektronskimi sredstvi predloži obračun DDV za vsako koledarsko četrtletje, ne glede na to, ali so bile dobave blaga ali storitev, zajete v tej posebni ureditvi, opravljene ali ne. Obračun DDV se predloži do konca meseca po poteku davčnega obdobja, na katerega se obračun nanaša.“;

(13) v členu 369g se odstavki 1, 2 in 3 nadomestijo z naslednjim:

„1. Obračun DDV vsebuje identifikacijsko številko za DDV iz člena 369d in za vsako državo članico potrošnje, v kateri je treba plačati DDV, skupno vrednost brez DDV, veljavne stopnje DDV, skupni znesek ustreznega DDV in skupni znesek DDV, ki ga je treba plačati za naslednje dobave, zajete v tej posebni ureditvi, izvedene v davčnem obdobju:

- (a) prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti;
- (b) dobava blaga v skladu s členom 14a(2), če se odpošiljanje ali prevoz navedenega blaga začne in konča v isti državi članici;
- (c) opravljanje storitev.

Obračun DDV vključuje tudi spremembe v zvezi s preteklimi davčnimi obdobji, kot je določeno v odstavku 4 tega člena.

2. Kadar je blago odposlano ali prepeljano iz držav članic, ki niso država članica identifikacije, obračun DDV vključuje tudi celotno vrednost brez DDV, veljavne stopnje DDV, skupni znesek pripadajočega DDV, razdeljen po davčnih stopnjah, in skupni znesek dolgovanega DDV za naslednje dobave, zajete v tej posebni ureditvi, za vsako državo članico, iz katere se blago odpošlje ali odpelje:

- (a) prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti, razen blaga, ki ga je prodal davčni zavezanec v skladu s členom 14a(2);
- (b) prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti in dobava blaga, kadar se odpošiljanje ali prevoz tega blaga začne in konča v isti državi članici, ki ga opravi davčni zavezanec v skladu s členom 14a(2).

V zvezi z dobavami iz točke (a) obračun DDV vključuje tudi individualno identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko, ki jo dodeli vsaka od držav članic, iz katere se blago odpošlje ali odpelje.

V zvezi z dobavami iz točke (b) obračun DDV vključuje, če je na voljo, tudi individualno identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko, ki jo dodeli vsaka od teh držav članic, iz katere se blago odpošlje ali odpelje.

Obračun DDV vključuje informacije iz tega odstavka, razčlenjene po državah članicah potrošnje.

3. Če ima davčni zavezanec, ki opravlja storitve, zajete v tej posebni ureditvi, eno ali več drugih stalnih poslovnih enot poleg poslovne enote v državi članici identifikacije, iz katerih opravlja storitve, obračun DDV vključuje tudi skupno vrednost brez DDV, veljavne stopnje DDV, skupni znesek pripadajočega DDV, razdeljen po davčnih stopnjah, in skupni znesek dolgovanega DDV takih opravljenih storitev, in sicer za vsako državo članico, v kateri ima poslovno enoto, ter individualno identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko te poslovne enote, razčlenjeno po državah članicah potrošnje.“

(14) v členu 369zb se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zahtevajo, da se DDV iz odstavka 1 plačuje mesečno, do roka plačila, ki velja za plačilo uvozne dajatve.“

Člen 2

1. Države članice najpozneje do 31. decembra 2020 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Besedilo navedenih predpisov takoj sporočijo Komisiji.

Te predpise začnejo uporabljati od 1. januarja 2021.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 21. novembra 2019

Za Svet
Predsednica
H. KOSONEN
